

Plenarforsamlingen vedtog den 7. december 1970 1. udvalgs resolution (Res. 2665 (XXV)) med stemmetallene 109-0-5.

VI. Den øjeblikkelige stilling med hensyn til gennemførelsen af generalforsamlingsresolution 2456 B (XXIII) vedrørende undertegnelse og ratifikation af tillægsprotokol II til Traktaten om forbud mod atomvåben i Latinamerika (Tlatelolco-traktaten).

(Dagsordenens punkt 93).

A. Debatten.

Dagsordenens pkt. 93 vedrørende Tlatelolco-traktaten, der var blevet bragt i forslag af Barbados, Bolivia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Jamaica, Mexico, Nicaragua og Uruguay, førte kun til en meget begrænset debat.

Mexico, der som bekendt var en af initiativtagerne til traktaten om Latinamerika som atomfri zone, var det eneste land, der fremkom med et indlæg, der alene beskæftigede sig med dette dagsordenspunkt. Efter at have omtalt traktatens forhistorie gav Mexico en redegørelse for, i hvilket omfang traktaten var ført ud i livet. Tillægsprotokol II var på nuværende tidspunkt kun undertegnet og ratificeret af een stormagt, nemlig Storbritannien, men der var begrundet håb om, at den også snart ville træde i kraft for USA's vedkommende. USA havde undertegnet tillægsprotokollen 1. april 1968, og ratifikationsprocessen var nu godt i gang.

Beklageligvis havde de tre andre atommagter end ikke undertegnet protokollen. Det var ud fra ønsket om at få gentaget generalforsamlingens opfordring til samtlige atommagter om at undertegne og ratificere tillægsprotokol II til Tlatelolco-traktaten, at de latinamerikanske lande havde foreslået sagen optaget på dagsordenen.

Mexicos appel blev støttet af størsteparten af de latinamerikanske lande, men bortset herfra blev Tlatelolco-traktaten kun sporadisk omtalt og da oftest i rosende vendinger som et positivt nedrustningsinitiativ.

Sovjetunionen benyttede sig af sin stemmeforklaring forud for afstemningen om det fremlagte resolutionsforslag, jfr. nedenfor, til at fremhæve, at Sovjetunionen principielt støttede tanken om atomfri zoner forskellige steder i verden. Sovjetunionen ville

følgelig gerne over for de latinamerikanske lande forpligte sig til at respektere Latinamerika som atomfri zone. Sovjetunionen kunne imidlertid ikke støtte det fremlagte resolutionsforslag.

I sin stemmeforklaring meddelte Guyana, at man hele tiden havde støttet Tlatelolco-traktaten som værende et særdeles vigtigt skridt henimod fredens bevarelse. Da Guyana imidlertid i henhold til traktatens artikel 25 (2) var udelukket fra at tilslutte sig traktaten, kunne Guyana ikke støtte det fremlagte resolutionsforslag.

B. Resolutionsforslaget.

Til dette dagsordenspunkt fremsatte 18 latinamerikanske lande (Barbados, Bolivia, Colombia, Costa Rica, Den dominikanske Republik, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Haiti, Honduras, Jamaica, Mexico, Nicaragua, Paraguay, Peru, Trinidad og Tobago, Uruguay og Venezuela) et resolutionsforslag efter de i Mexicos indlæg afstukne retningslinier. I resolutionsforslaget (1) gentages appellen til atommagterne om at undertegne og ratificere tillægsprotokol II til Tlatelolco-traktaten, (2) bemærkes det med tilfredshed, at een atommagt allerede har undertegnet og ratificeret protokollen medens en anden har undertegnet denne og er i gang med ratifikationsprocessen, (3) beklages det, at ikke alle atommagter har undertegnet protokollen og (4) besluttes det at optage spørgsmålet om dagsordenen for 26. samling.

Forslaget blev den 18. november 1970 vedtaget i 1. udvalg med 71 stemmer for, ingen imod, medens 11 lande afstod. De 11 lande, der afstod, var de socialistiske lande (undtagen Rumænien), Cuba, Frankrig, Guyana og Mongoliet.

Plenarforsamlingen vedtog den 7. december 1970 1. udvalgs resolution (Res. 2666 (XXV)) med stemmetallene 104-0-12.

VII. Rustningskapløbets økonomiske og sociale følger og dets yderst skadelige virkninger på den internationale fred og sikkerhed.

(Dagsordenens punkt 94).

A. Debatten.

Debatten om dette dagsordenspunkt, der var blevet optaget på dagsordenen efter